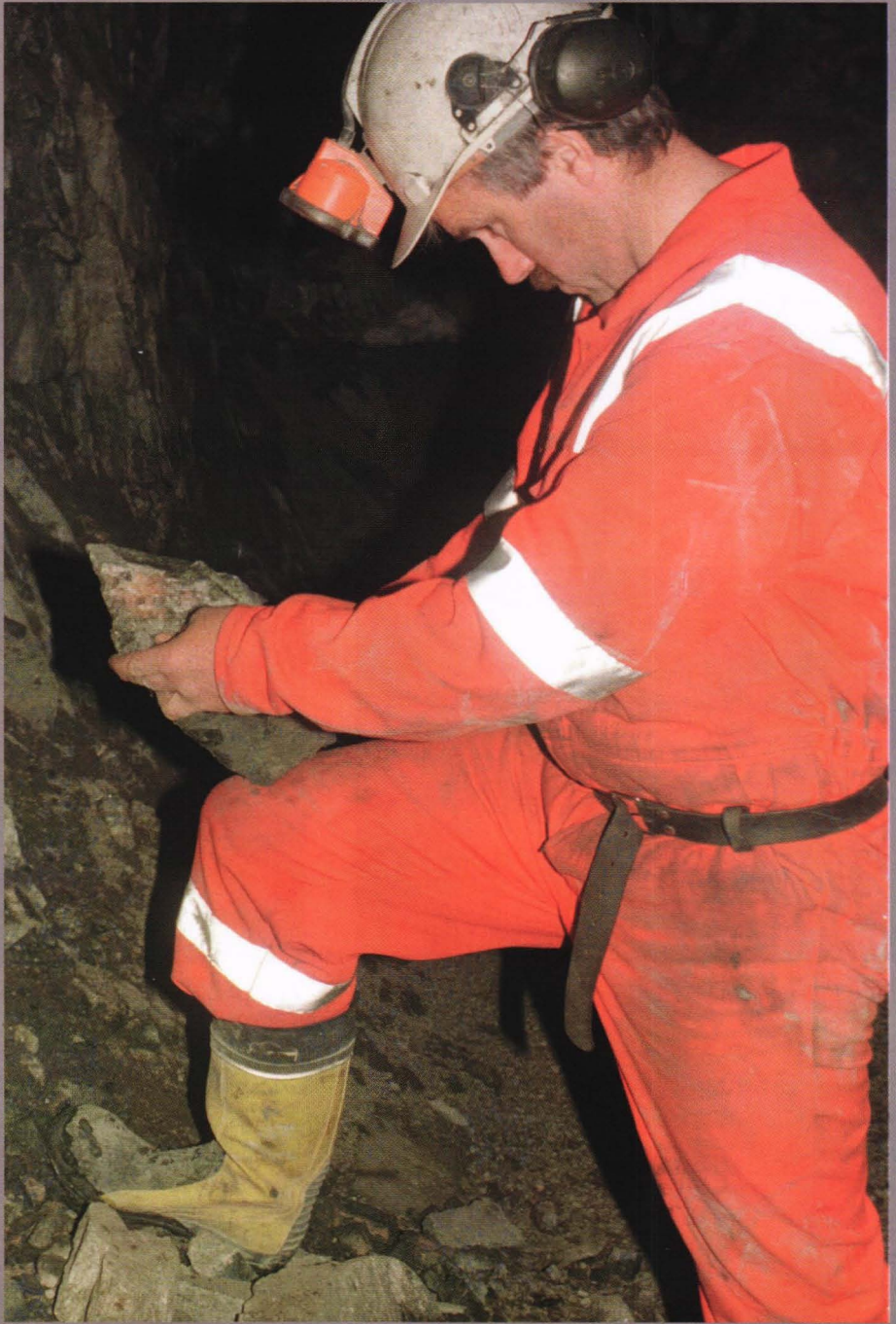

Svenn Arve Kleivane -

Portrettet...

Tekst og foto: ghw

ein ihuga mineralsamlar

17. mai i Tysse

Stilbitt, Eikelandsosen, Fusa.

Feltspat, Birkelandsosen, Fusa

Svenn Arve lar tenksomt blikket hvile på toppene på den andre sida av fjorden. Godt utsyn har vi på denne gode fruktblomstrings-tunge søttendemaidagen. Et godt perspektiv til landskapet som han, anleggsarbeideren, kjenner så godt, både på utsida og innsida.

Jo, det er litt merkelig å tenke på at det skulle gå hele ti år på anlegg og nærkontakt med titusener av tonn med stein før jeg i 1982 begynte å samle mineraler. Det hadde seg slik at vi hadde blåst ei røykkvartsdruse til him-

mels, det var i Kvittingen, - det hang hematittflak - jernglans overalt, - og all kvartsen, hele greia ble kjørt på tippet. Det jeg etterhvert tok vare på derfra kom fra tunnelveggen. Resten ligger vel forvart midt inne i deponiet.

Og så begynte du å samle mineraler?

Nei, ikke umiddelbart, - kona så en plakat nedi svingen her om at Bergen og omegn geologiforening skulle ha den årlige steindagen sin på museet. Det ble til at jeg reiste

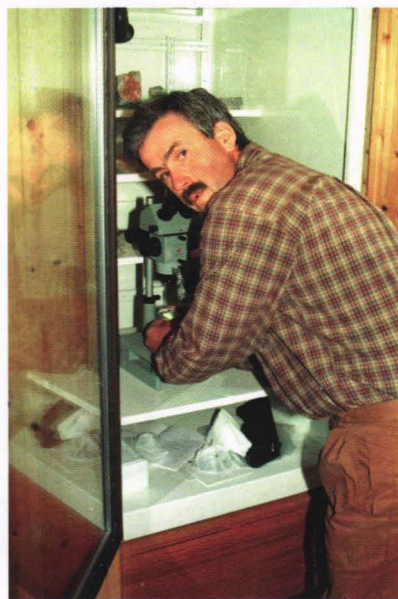
Kalsitt, Eikelandsosen, Fusa.

Kalsitt, Bergen.

Kalsitt, Solheimsviken, Beregn

En kikk i mikroskopet kan gi visshet.

inn dit, jeg ble tatt vel imot og fikk god kontakt. Særlig med Sigmund Hansen som jeg lærte enormt mye av, det har vært kunnskap som har kommet godt med.

Finner du mye når du er på jobb?

Jeg finner et og annet på de fleste steder jeg er på, de fleste vil vel mene at jeg har drømmejobben for en mineralsamler, - rett i grautfatet, men så enkelt er det likevel ikke. Vi jobber under et stort tidspress, det er intenst mens det står på og alle er avhengige av

hverandre om det skal gå unna som det skal. Det er lite rom for å pirke rundt i den utsprengte massen. En annen sak er jo at ofte, det blir mer og mer vanlig; - sprøytebetongen er ikke akkurat steinsamlerens venn. Men for våre arbeidsforhold så er det jo et pluss. Det er et faktum at kroppen vår tåler lite av fallende stein før det får de alvorligste konsekvenser.

Har du vært utsatt for ulykker?

Jo, forsåvidt, men jeg hadde flaks, utrolig

Axinitt 5 x 5 cm, fra Vaksdal, den andre siden av krystallet pryder frosida på STEIN 2/98.

Tiatnitt, Matre

heldig var jeg, men fikk meg en snei. Det var ei blokk på omlag trehundre kilo som skrenset meg da jeg sto og dro i en slange borti Lærdalstunnelen hvor jeg jobber nå. Jeg måtte en tur på sykehuset og få sydd noen sting. Ja et par centimeter til og jeg hadde vært ferdig, det er nå sikkert. Som steinsamler burde jeg vel tatt vare på den steinen, men den kom bort i alt oppstusset, den ligger vel ute på tippen i Tynjadalen, - jeg tror jeg skal kjenne den igjen om jeg ser den.

Hvordan er interessen for stein- og mineral-

Apophyllitt, Vaksdal.

samling blant andre på anlegg.?

Jeg har nok vært den mest ihuga på de stedene jeg har vært, men interessen er trolig stigende, - noe skal en jo ha å gjøre når en er hjemmefra på anlegg. Det blir litt tid til annet enn arbeid - spise - hvile. Mineralsamler og anleggsarbeider er perfekt i så måte.

Hva er det så med deg som er annerledes?

Det er noe med dette å få være den første som får se disse naturens undere som kan finnes i druserom midt inne i fjellet. Tenk de har vært der, kanskje i millioner av år, - og

Pyritt, Laksevåg, Bergen

Denne fant vi ikke ut av. Størrelse 12 x 14 mm.

Kvarts, Birkelandsosen, Fusa

*For mer informasjon
tlf.57655700
internett:www.vegvesen.no*

Fra Statens vegvesen Sogn og Fjordane sin brosjyre.

holdt seg like fine! Det er like spennende og utfordrende hver gang. Det er en naturopplevelse med helt spesielle kvaliteter, ingen tvil om det, - og så blir en litt hekta på slikt. - Vi anleggsfolk burde få inn grunnleggende kunnskaper om geologi i utdanningen vår, det ville gjøre oss i stand til å utføre en bedre jobb også.

Lærdal - Aurlandstunnelen hvor du er nå er spesiell?

Ja, det er klart, det er artig å få være med på verdens lengste vegtunnel, og det er et godt

anlegg og en fin arbeidsplass. Men med hensyn til mineraler så er det litt skrint til nå. Blå beryll, kvarts, stilbitt, småanatas, kalsitt, epidot er jo noe, men forventningene var nok noe større til de 2,5 millioner kubikkmeter steinmasse vi sprenger ut. Men du kan besøke meg på anlegget i neste uke og se om du finner noe.

Jeg gjorde så, lot meg imponere over det fine anlegget, kjørte i 100 km/t på den fine ferdigasfalterte veien inne i fjellet, rotet litt rundt på tippet, fikk meg en bedre middag på

En skrinneblom på anleggsveien i Tynjadalen.

Blå beryll ca. 10 cm, 400 meter innafør tunnelinnslaget Tynjadalen.

brakka, men noe bedre enn det Svenn Arve hadde funnet og som han hadde liggende på rommet sitt, det fant jeg selvsagt ikke. Forresten den stoffen Svenn Arve står med på be-

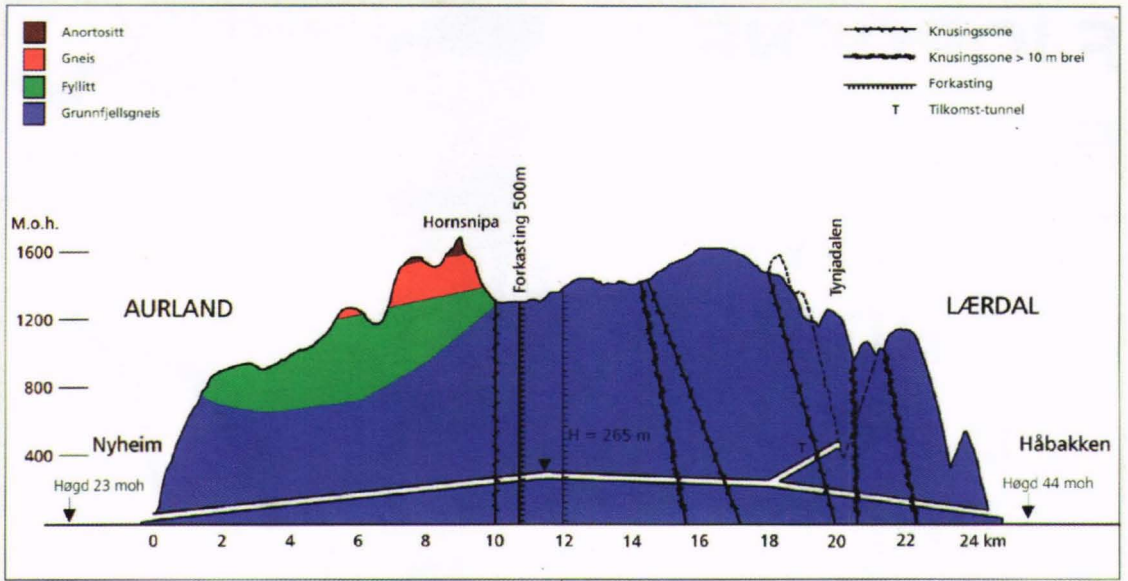

Anatas, Lærdalstunnelen, ca. 3 mm

En kryssing mellom Dag og natt og stemorsblomst på anleggsvei i Tynjadalen.

gynnelsen av denne artikkelen har en felt med kalsitt. Jeg tok med stoffen hjem syret vekk kalsitten og det åpenbarte seg en fin epidotvifte.

Geologien (fra Statens vegvesens informasjonsbrosjyre).

Kvarts fra Lærdalstunnelen

Tippen i Tyngjadalen

Svenn Arve i tunnelen.

Her var det noe på ei blokk i tippen.